

kaebades oma kurjust sinnikatta. Reinowadder on mino arwates wägga tark mees, sellepärast pallusin tema eest. Olgo eslokaif ludda tahhes, tema nõu olli iggaskohhas mõnus. Kes kõik ette wõib teada? Ülleliig kirus on meieto asja tallitaja, agga mis pikka mõtlemisega ette wõttate, sedda tehke.”

Lõupard ütles: „Kuuningasa nõu on hä! Wõttem tema wabbandamist essiteks kuulda. Kutsuge tedda kohto ette; mis seal õiguseks mõistetakse, sedda täitkem filmapilgul.”

Kriimfilm issand kostis: „Wabbandago Reinowadder ennast, ludda tahhes, miina mõistan tedda siiski ulka. Wai kas unnustasite jubba, kuidas ta falla warrandusega kuuninga pettis, mis Lõlparroallika liggidal Marrika põesa al seisab? Tema walkekel on kõiki petnud, meid Messikäppaga äbbi ja teotuse sisse saatnud. Tema kurjateggija lusib nüüd möda nõmme ja räggaõstikusi, wagga tekäijoid tagga-liusates. Tema nahk peab õrrele fama. Miks ta seie ei tulle, kui ta süta on?”

Kuuningas üdis: „Lõppetagem lorri. Kõik walmistago ennast sõa wasto, et kuendamal ommikul walmis ollete, minoga wäljaminna. Teie, suremad issandad! tulge raudrides ja kilpitega! teised allamad wõtko wibbud, lingud, nujad, oddad ja tapperid lätte; küned ja ambad olgo pealegi iggalühhel terawad. Wapramad mehhed tõstame sõawäe pealikuks. Meie wõttame wäe kaura Kurjasünnitus mõisa kõige warraga.”

Koggolond tõstis ühest suust rõemo kiffa sedda kuuldes.

Pärast nõupiddamist pugges Irmabbe määr sallaja teiste ulgast ja tõttas Reinowadderile sõnu meid wima. Teel rakis ta isseenesega: Nüüd on wana lei leilis! muido seisib ta iggaskohhas meie eest, kes nüüd temale abbiks tulleb? Eho, mõisi ja warra lõppetakse korraga.

Kui ta weike widdewikul Kurjasünnitus mõisa jõudis, tulli Reinowadder warrawas temale wasto ja ütles lahke sõaaga: „Terre tullemast, kallis leilepoe! Miino meel mõlgub rõemo teid nähhes. Miks te ni liwest jooksite, et rinnad lõetsuwad ja kassukas suitseb? Mis udise hääd teie teiele mulle siis kulutab?”

„Miino kurjad sõaumid ähwartawad willetsust“, kostis Irmabbe. „Wae waga peasin seie! Teie auo, ello ja warra, kõik on limbus. Ma näggin kuuninga tullise wihha, — tema ähwarduse mõdur uniseb praego mo kõrwas. Kuendamal ommikul tulleb kuuningas sõawäega teie kallale. Undke jalgile tuld, enne kui õnnetuse rahhe pilwe teie kaela langeb. Messikäp Kriimfilmaga on kuuninga sõbrad, iggamees peab nende pilli järrel tantsuma. Teid sõimatakse rõowliks ja mõrtsukatiks. Koddojähes ja warres tõssid nut kaebtust teie peale. Edawanfrid, wibbud, oddad ja tapperid, ambad ja terrawad küned on teie wasto walmis, kuhhu waene peasete?”

Reinowadder küsis naeratades: „Kas teil mid?”